

У другому семестрі для індивідуальної роботи запланована підготовка студентами проектів договорів, що використовуються в господарській діяльності, а також усний їх захист в години індивідуальних консультацій викладача, при цьому студент має знати весь масив знань з договірного права і загалом це оцінюється в 10 балів.

Нарешті, на думку переважної більшості викладацького складу юридичного факультету підсумковий контроль-екзамен краще було б проводити в усній формі. При чому він теж би складався з п'яти питань. Переваги такої форми-це неможливість викорис-

Find similar papers at core.ac.uk

provided by Institutional Repository of Vadym Hetma

дента; формування у студента навичок професійного ділового спілкування, тому професія юриста є публічною діяльністю. На нашу думку, в порядку експерименту можна було б застосувати таку форму складання екзамену в декількох групах, як виключення для юридичного факультету і проаналізувати переваги і недоліки такої форми.

*Шульженко Ф. П., д-р політ. наук, проф.,
зав. кафедри теорії та історії держави і права*

СУЧАСНІ ПІДХОДИ ДО ВИМІРЮВАННЯ НАВЧАЛЬНИХ ДОСЯГНЕНЬ СТУДЕНТІВ

Метою освіти в західній науковій думці вважається компетентність випускника навчального закладу. Тільки такий спеціаліст може бути названий компетентним, який володіє певним набором професійних, соціальних, особистісних і т.ін. компетенцій, тобто такий, що володіє компетентністю у тій чи іншій галузі людської діяльності.

Згідно рішення **Міжнародного департаменту стандартів** для навчання поняття компетентності визначається як спроможність кваліфіковано проводити діяльність, виконувати завдання чи роботу. При цьому поняття компетентності містить набір знань, навичок і ставлень, що дають змогу особистості ефективно діяти або виконувати певні функції, спрямовані на досягнення певних стандартів у професійній галузі або певній діяльності. Для того, щоб полегшити процес оцінювання компетентностей, Департа-

мент пропонує виділити з цього поняття такі індикатори, як набуті знання, навички та навчальні досягнення. Категоріальна база компетентнісного підходу безпосередньо пов'язана з ідеєю цілеспрямованості і цілезаданості освітнього процесу, при якому компетенції задають найвищий, узагальнений рівень умінь та навичок навчуваного, а зміст освіти визначається чотирьохкомпонентною моделлю змісту освіти (знання, уміння, досвід творчої діяльності і досвід ціннісного ставлення).

У цьому контексті слід виділити функціонуюче поняття «освітня компетенція», яке можна розглядати як сукупність смислових орієнтацій, знань, умінь, навичок досвіду діяльності навчуваного по відношенню до певного кола об'єктів реальної дійсності, необхідних для здійснення особистісно-соціально значущої продуктивної діяльності.

Освітні компетенції диференціюються за такими рівнями: ключові (ті, що реалізуються на метапредметному, спільному, (загальному) для усіх предметів змісті); загальнопредметні (ті, що реалізуються на змісті, інтегративному для сукупності предметів, освітньої області); предметні (ті, що формуються в рамках окремих предметів).

Оновлення змісту освіти, розроблення нового покоління стандартів напряму пов'язані з реалізацією компетентнісного підходу, який дозволяє сформувати у спеціаліста не лише певні знання і уміння, але й комплекс компетенцій, які включають як фундаментальні знання, так і уміння аналізувати і вирішувати проблеми з використанням міждисциплінарного підходу.

У цій ситуації найпродуктивнішим і змістовнішим напрямом виступає розроблення і розвиток на локальному рівні освітньо-професійних компетенцій.

Беручи до уваги той факт, що сутність концептуальних проблем, пов'язаних з реалізацією компетентнісного підходу, визначається множинністю і різноспрямованістю інтересів усіх суб'єктів, які беруть участь у цьому процесі, компетенції будуть не тільки відрізнятися за своїм складом, але і, що набагато важливіше, — вони будуть пов'язані з потребами різних суб'єктів. Таким чином, можна стверджувати, що для отримання об'єктивної оцінки необхідні різні за змістом і структурою діагностичні процедури з метою аналізу динаміки особистісно-професійного становлення.

Актуальність проблеми розвитку компетенцій спеціаліста як основної мети вищої освіти, потребує нових підходів, як в їх оцінці, так і у розвитку. В цьому плані система оцінювання знань студентів, запроваджена в КНЕУ є виправданою.

Розглядаючи компетентність як здатність до вирішення завдань і готовність до своєї професійної ролі у тій чи іншій галузі діяльності, запроваджена система контролю і оцінювання сприяє побудові професійної освіти не як академічної, зорієнтованої на передачу готових знань, а як контекстної, яка навчає знаходити знання і застосовувати їх у ситуаціях, що імітують професійні.

Таким чином, компетентнісний підхід при оцінюванні досягнень студентів надає можливості для модернізації вищої освіти на основі впровадження найсучасніших педагогічних ідей і концепцій.

Яновська О. Г., адвокат, канд. юрид. наук, доц.
кафедри конституційного та адміністративного права

ВАРІАТИВНІСТЬ СКЛАДОВИХ ОЦІНЮВАННЯ ЗНАНЬ СТУДЕНТІВ ЯК УМОВА ЙОГО ОБ'ЄКТИВНОСТІ

Навчальний процес у вищих навчальних закладах орієнтований на створення у майбутніх фахівців глибоких системних теоретичних знань та широких спеціалізованих фахових практичних навичок, що в своїй єдності створюють підґрунтя для ефективної роботи майбутнього спеціаліста.

Безсумнівним є те, що навчальний процес в ВНЗ суттєво відрізняється від процесу навчання в системі загальнооб'язкової середньої освіти. Вища школа ставить своїм завданням надати студентам можливість отримання теоретичних знань та практичних навичок із акцентуванням навчальних процесів на самостійній роботі студентів, їх особистому прагненні досягти високих професійних успіхів шляхом набуття необхідних для цього компетенцій.

Однак, не можна уявити будь-який навчальний процес без такої його складової як оцінювання знань студентів. Оцінювання відіграє важливу роль насамперед тому, що воно спрямовує подальший напрямок самовдосконалення студента, надає поштовх до здобуття нових знань та навичок, визначає та корегує процес оволодіння професійно-необхідним арсеналом теоретичних та практичних компетенцій, виявляє осіб, здатних до науково-дослідної роботи.

Оцінювання знань студентів може бути дійсно ефективним тільки за умови його об'єктивності, врахуванні усіх наявних та потенційних можливостей студентів при оволодінні тим переліком необ-